

পাঠ 13
পাঠ

কিতাপ বিচারি

পুস্তক কী খোজ মেঁ

মি. শুঙ্গা : মহাশয়, স্পঘাত অসমীয়া
কিতাপ আছে নে? মশ্প
এখন প্রাথমিক অসমীয়া
পাঠ্যপুঁথি চাব খোজোঁ।

মি. গোস্বামী : সেম্পফালে সোমাশ্প যাওক।
সৌবোৰ ‘আদি পাঠ’, ‘কুঁচি-
পাঠ’, ‘মৌকোঁহ’। আপোনা-
লোকে আন পুঁথিও চাব
পাৰিব। সোঁফালে সেম্পবোৰ
হিন্দী কিতাপৰ বেক।
বাওঁফালে এম্পবোৰ স্পংৰাজী
কিতাপ। আপোনালোকক কি
লাগে নিজে চাওক।

* * * *

(কিতাপ চোৱাৰ পাছত)

মি. শুঙ্গা : আমাক অসমীয়া শিকিবৰ
কাৰণে সহায়ক পুঁথি লাগে।

কিন্তু এনে পুঁথি তাত
নাম্প। আপুনি কৰবাৰ পৰা

মি. শুক্লা : শৰীমান জী, ক্যা যহাঁ
অসমিয়া কী পুস্তকে মিল
জাইঁগী? মুঝে অসমিয়া সীखনে
কে লিএ প্ৰৱেশিকা চাহিএ।

মি. গোস্বামী : উঘৰ জাই়ে। যহাঁ
‘আদিপাঠ’, ‘কুঁচিপাঠ’, ‘মৌ-
কুঁহ’ (আদি) হৈ। যহাঁ আপ
অন্য পুস্তকে ভী দেখ সকোঁ।
দাঈ ওৱাৰ হিন্দী পুস্তকৰ কে
ইক হৈ ঔৱাৰ বাঈ ওৱাৰ অংগ্ৰেজী
কী পুস্তকে হৈ। জো ভী চাহেন
দেখ সকতে হৈ।

* * * *

(পুস্তকে দেখনে কে বাদ)

মি. শুক্লা : মুঝে অসমিয়া সীখনে কী
প্ৰৱেশিকা চাহিএ। এসী কোই

পুস্তক যহাঁ নহীন হৈ। আপ
কহীন সে মঁগবা সকতে হৈ
ক্যা?

आनि दिव पारिबने?

मि. गोस्वामी : किय नोराबिम? अलप
आगधन दिव लागिब।
आपोनालोकक आऊ किबा
लागिब?

मि. महालिंगमः मोक एখन असमीया-हिन्दी
अভिधान लागे। एখন
অসমীয়া বাকবণো লাগে।

मि. गोस्वामी : आपोनालोक अलप बहिब
लागिब। मम्प भितৰত বিচাৰি
চাওঁ।

* * * * *

मि. गोस्वामी : एम्प केम्पখन किताप
এতিয়া নাম্প। কিন্তু
আপোনালোকেতো সুন্দৰ
অসমীয়া কব পাৰে।
এম্পবোৰ এতিয়া আপোনা-
লোকক কিয় লাগে?

मि. शुक्ला : मम्प कবহে पारौँ। कিন्तु
मम्प लिखिबও नोराबौँ,
পঢ়িবও নোরাবৌঁ।

मि. गोस्वामी : क्यों नहीं? थोड़ा
अग्रिम देना होगा। आप को
और कुछ चाहिए क्या?

मि. महालिंगम : मुझे एक असमिया-हिन्दी
কোষ চাহিএ। এক অসমিয়া
ব্যাকরণ কী পুস্তক ভী
চাহিএ।

मि. गोस्वामी : आपलोगों को थोड़ा इंतजार
করনा पड़ेगा। मैं देखकर
बता सकूँगा।

* * * * *

मि. गोस्वामी : माफ कीजिए। इनमें से
एক भी नहीं है। कিন्तु
আপলোগ তো অচ্ছী
অসমিয়া বোল লেতে হৈ। যে
সব আপলোগ কো ক্যো
চাহিএ?

मि. शुक्ला : मैं कেবল बोल लेता हूँ। किन्तु
लिख नहीं पाता, पढ़ भी नहीं
सकता।

मि. महालिंगमः मोर्बो एकेम्प दशा। मय्यो
असमीयात निरक्षर।

मि. गोस्वामी : आपोनालोके ठिकेम्प
ताबिछे। आपोनालोक
सोमबाबे आहिब पारिबने?
म्पतिमध्ये मम्प एम्प
कितापखन केम्पखन गोम्प
थम।

मि. शुक्ला : ताल बाबू, धन्यवाद।

मि. गोस्वामी: धन्यवाद, आको आहिब।

मि. महालिंगम : मेरा भी यही हाल है। एक
तरह से असमिया में मैं
निरक्षर हूँ।

मि. गोस्वामी : आप लोग ठीक ही कह रहे
हैं। ऐसा कीजिए, आपलोग
अगले सोमवार को आ
जाइए। इसी बीच में मैं उन्हें
मँगवा लूँगा।

मि. शुक्ला : जरूर। धन्यवाद।

मि. गोस्वामी : धन्यवाद! फिर आइए।

शब्दार्थ

असमिया शब्द	हिंदी अर्थ
प्राथमिक	प्राथमिक/प्रवेशिका
पूर्थि	पुस्तक
सेम्पफाले	उधर
सोमाम्प	घुसकर
सौबोब	वे
कुँडि	कोमल, किशलय
मौ	मधु
कोङ	कोश

शिकिब्र कारणे	सीखने के लिए
সহায়ক	सहायक
কৰবাৰ পৰা	কহীঁ সে
আগধন	অগ্রিম
দিৰ লাগিব	দেনা হোগা
অভিধান	কোশ
ব্যাকৰণ	ব্যাকরণ
ভিতৰত	ভীতর মেঁ
সুন্দৰ	সুন্দর
কৰ পাৰে	বোল সকতে হৈ
এম্পৰোৰ	যে সব
কৰহে পাৰোঁ	বোল হী সকতা হুঁ
লিখিব নোৱাৰোঁ	লিখ নহীঁ সকতা
পঢ়িবও নোৱাৰোঁ	পঢ় ভী নহীঁ সকতা
ভাবিছে	সোচ রহে হৈ
সোমবাৰে	সোমবাৰ কো
শ্পতিমধ্যে	ইসী বীচ মেঁ
গৌৰূপ থম	সংগ্ৰহ কৱুঁগা

অভ্যাস

I. উদাহরণ কে অনুসার নীচে দিএ গए বাক্যোঁ কো পরি঵ৰ্তিত কীজিএ।

উদাহরণ :

(ক) মশ্প এখন অসমীয়া পুথি চাওঁ।

→ মশ্প এখন অসমীয়া পুথি চাব খোজোঁ।

1. মশ্প কাম্পলৈ গুৱাহাটীলৈ যাওঁ।
2. তেওঁ চিনেমাখন চাম্পছে।
3. মশ্প স্পয়াত বহুঁ।
4. আমি ভাত খাওঁ।
5. আমি এতিয়া গান গাওঁ।

(খ) আপুনি অলপ বহক।

→আপুনি অলপ বহিব লাগিব।

1. আপুনি তালৈ যাওক।
2. তশ্প একাপ খা।
3. আপুনি কিতাপখন দিয়ক।
4. তুমি আমাৰ স্পয়াত ভাত খোৱা।
5. তেওঁ নিজে কিতাপ কেশখন চাওক।
6. আপুনি আগধন দিয়ক।

II. কোষ্ঠক মেঁ দিই গাই শব্দোঁ মেঁ সে সহী শব্দ চুনকর রিক্ত থান কী পূর্ণি কর বাক্য বনাই়়ে:

1. আপোনাক কিবা _____ নেকি? (লাগিছে, লাগিব)
2. আপুনি আনিব _____ নে? (পৌৰিব, লাগিব)
3. মশ্প অসমীয়া লিখিব _____।
(নোপাৰোঁ/নোৱাৰোঁ)
4. তুমি অহা সোমবাৰে আছিব _____ নে? (পৌৰিছা,
পারিবা)

5. মশ্প কেলেম্প কব _____ ? (নোরাবিম,
নোরাবোঁ)
6. মশ্প ভিতৰলৈ সোমাৰ _____ নে? (পাৰোঁ. খোজেঁ)

III. সহী শব্দ চুনকৰ শব্দোঁ কী জোড়ী বনাইছে।

চোৱা	পশ্পছা
কাম	বস্তু
দিনক	চিতা
বয়	কাজ
কা	দিনে

IV. এক বাক্য মেঁ উত্তর দীজিএ :

- মি. শুক্লাম্প কি চাৰ খোজে?
- মি. শুক্লাৰ প্ৰয়োজনীয় বস্তু গোৱামীৰ দোকানত আছেনে?
- মি. মহালিংগমক সেম্প কিতাপবোৰ কিয় লাগে?
- মি. শুক্লাম্প অসমীয়া কব পাৰেনে?
- মি. মহালিংগমে অসমীয়া লিখিব পঢ়িব পাৰেনে?

V. উদাহৰণ কে অনুসার দিএ গাঁ শব্দোঁ কো সহী ক্ৰম মেঁ রখকৰ বাক্য বনাইছে।

উদাহৰণ :

বাংলা হাতপুঁথি দিয়া এখন
→ এখন বাংলা হাতপুঁথি দিয়া।

1. শ্পংৰাজী কাষত ৰেক কিতাপৰ বাংলা আছে কিতাপৰ
  2. ভাল কৰ আপোনালোকেতো পাৰে বাংলা
  3. দিল্লীৰ মশ্প আনিম কিতাপ কেম্পখন পৰা
  4. অভিধান অসমীয়া মোক এখন দিয়া
- VI.** উদাহৰণ কে অনুসার নীচে দিই গए প্ৰত্যেক বাক্য কে জিতনে হো সকে উতনে প্ৰহনবাচী বাক্য বনাইছে।

উদাহৰণ :

জিম কৰবৈ এজন বিখ্যাত চিকাৰী আছিল।

- জিম কৰবৈ কোন আছিল?
  - জিম কৰবৈ ক'ত চিকাৰ কৰিছিল?
  - জিম কৰবৈ কুমায়ুন ৰেঞ্জত কি কৰিছিল?
  - জিম কৰবৈ কুমায়ুন ৰেঞ্জত চিকাৰ কৰিছিল।
1. আকবৰ এজন মোগল সন্তো আছিল
  2. গোস্বামীৰ দোকানত কিতাপ পোৱা যায়

পঢ়িए ঔর সমঝিএ।

খোৱাৰ পৰত (ভোজন কে সময়)

মীনা, ৰীণা, পুতুল আৰ মাক খোৱা মেজত বহিল। প্ৰথমতে মীনাশ্প অলপ ভাত খুজিলো। তাশ্প অলপ তেলৌও খাৰ বিচাৰিলো। ৰীণাশ্প অলপমান আচাৰ বিচাৰিলো। মাক চকীৰ পৰা উঠিল। তেনেতে পুতুলে কাঁশ্প পেলাবৰ কাৰণে সৰু কাঁছি এখন আৰু মীনাশ্প অমলৈ খাৰৰ বাবে এখন কৌ। চামুচ বিচাৰিলো। মাকে সিহাঁতক অলপ সময় ৰবলৈ কলে। কাৰণ

বাহিৰত কোঁ চামুচও নাম্প সৰু কাঁহীও নাম্প। সেম্পৰিলাক আলমাৰীতহে আছে। আচাৰৰ
ইলটোও আলমাৰিতে আছে। তাৰ পৰা আনিব লাগিব।

মাকে আলমাৰী খোলাৰ যো-জা কৰিলে। পুতুলে হাত ধূম্প মাকৰ কাষ পালেহি। সি
মাকক সুধিলে -- ‘মা মম্প আলমাৰিটো খুলি দিব লাগিব নেকি ?’ পুতুলৰ কথা শুনাৰ লগে
লগে মীনাম্প কলে -- ‘শ্পস, পুতুলে যেনিবা খুলিব পাৰিবহে! সি ছাবি ঘৃণাবতো নোৱাৰেম্প, গধুৰ
দুৱাৰখনো খুলিব নোৱাৰিব।’ তেতিয়া পুতুলে কলে -- ‘বীণা বাম্পদেৱেও খুলিব নোৱাৰিব।’

মাকে শ্পতিমধ্যে বিচনাৰ তলৰ পৰা ছাবি কোচা উলিয়ালে। আলমাৰিৰ চাৰিপাত ঘৰাম্প
পকাম্প চালে। চাৰিপাত বেঁকা হৈ আছে। এশ্পৰাৰ তেওঁ গিৰিয়েকক বিচাৰিলে। এশ্পৰোৰ কাম
তেওঁহে কৰিব পাৰে। কিন্তু তেওঁ তেতিয়া ঘৰত নাছিল। গতিকে ছাবিও ঠিক নহ'ল, আলমাৰিও
খুলিব নোৱাৰিলে। মীনাম্প কোচামুচ নাপালে, পুতুলে সৰু-কাঁহীও নেদেখিলে। সকলোৱে
তেনেকৈয়ে দুপৰীয়াৰ ভাত-গৰাহ খালে।

নয়ে শব্দ

অসমিয়া শব্দ	হিন্দী অর্থ
তেতেলী	ইমলী
অলপ	থোড়া সা
আচাৰ	অচাৰ
কাঁম্প	কাঁটা
পেলাবৰ বাবে	ফেকন কে লিএ
কাঁহী	থালী
চামুচ	চমচ
আলমাৰি	আলমাৰী
যো-জা	তৈয়াৰী
যেনিবা	মতলব, জৈসে চাবী

ছাবি	वजनदार
গধুৰ	খীঁচ নহী সকেগা
‘নিব নোৱাৰিব	বিস্তর
বিচনা	ঘুমাফিৰা কৰ
ঘূৰাম্প-পকাম্প	তিৰছা
বেঁকা	

অভ্যাস

I. প্রশ্নো কে উত্তর দীজিএ :

1. মীনাক কি লাগে?
2. ঝীণাম্প কি খাব খুজিছে?
3. পুতুলক কিয় কাঁহী লাগে?
4. ষিলৰ থাল ক'ত আছে?
5. পুতুলে আলমাৰীৰ দুৱাৰখন কিয় ‘নিব নোৱাৰে?
6. পুতুল ঝীণাৰ ভায়েক নে ককায়েক?

II. বিলোম শব্দ লিখিএ :

সৰু

গধুৰ

ওখ

অলপ

লাহে লাহে

III. হিন্দী মেঁ অনুবাদ কীজিএ :

मम्प कालीले माजुलीले याव लागिब। तात मम्प एजन मानुहक लग धरिब लागिब। तेखेत आउनीआ० सत्रब सत्राधिकार। तेखेतब लगत मम्प सत्रब बिषये कथा पातिब लागिब। मम्प सत्रब ओपरत ट्रो अध्ययन करि आছौ। ताव परा मम्प कालीले घूरि आहिब लागिब। परहिले मम्प मराणले याम। तात मोर अलप काम करिबलगीया आछे।

IV. असमिया में अनुवाद कीजिए :

मैं कल तुम्हारे घर नहीं आ पाऊँगा। कल मैं एक जरुरी काम से बड़ापानी जाऊँगा। बड़ापानी में मुझे किसी से मिलना है। बाद में वहीं एक वनभोज में शामिल होऊँगा। इसमें मेरे कुछ अन्य दोस्त भी शामिल होंगे। वनभोज के बाद सब लोग नाचेंगे-गाएँगे। बड़ा मज़ा आएगा। मैं कविता सुनाऊँगा। सब लोग वाह-वाह करेंगे। शाम तक हमलोग वापस लौट आएँगे।

V. ‘मेरी प्रिय पुस्तक’ पर एक अनुच्छेद असमिया में लिखिए।

टिप्पणियाँ

1. एम्प, सेम्प, सौ : असमिया ‘एइ’ और ‘सेइ’ का प्रयोग हिन्दी भाषा के ‘यह - इस’ और ‘वह - उस’ के समान है। असमिया में ‘सौ’ का प्रयोग अधिक दूरी के लिए होता है।
2. ‘-श्वर’ का प्रयोग : जिस तरह हिन्दी में खाने के लिए, जाने के लिए आदि का प्रयोग होता है असमिया में यह ‘-श्वर (-इब)ब कारणे’ जोड़कर किया जाता है।

आइ + -श्वर + ब > आश्विबर कारणे   आने के लिए

शिक्क + -श्वर + ब > शिक्किबर कारणे   सीखने के लिए

था + ब + ब > थाबर कारणे   खाने के लिए

3. ‘लाग’ क्रिया : (क) हिन्दी ‘चाहिए’ की तरह असमिया ‘लाग’ क्रिया का भी दो अर्थों में प्रयोग होता है -- (i) मूल क्रिया के रूप में (प्रयोजन के अर्थ में) और (ii) सहायक क्रिया के रूप में (उचितार्थ में) जैसे :

(i) मोक कापोर लागे : मुझे कपड़ा चाहिए

(ii) रामे पატ्रिब लागे : रामको पढ़ना चाहिए

(थ) इस पाठ में हिन्दी के ‘करना होगा, देना होगा, देना पड़ेगा’ आदि के अर्थ में असमिया रूप ‘दिब लागिब, बहिब लागिब’ आदि का प्रयोग दिखाया गया है। असमिया ‘लाग’ क्रिया का यह एक विशेष प्रयोग है। इस स्थिति में असमिया वाक्य में कर्ता का मूल रूप प्रयुक्त होता है, जबकि हिन्दी में कर्ता में कर्मकारक का ही रूप प्रयुक्त होता है। जैसे :

- (i) आपुनि अलप आगधन दिब लागिब।
आपको थोड़ा अग्रिम देना होगा (पड़ेगा)।
- (ii) आपुनि अलप बहिब लागिब।
आपको थोड़ा बैठना होगा।